

trakten kun bliver gyldig med dets Samtykke. Det er med Hensyn til denne Paragraf, der har været Uoverensstemmelse i Kommissionen, dog ikke angaaende det Formaal, jeg her har skildret, hvorom hele Kommissionen er enig. Den ene Halvdel af Kommissionen har imidlertid ønsket, at man, for at disse Formaal skulde kunne opfyldes, skulde gøre det til en Pligt, at alle Lejekontrakter indsendtes til Kontoret. Det andet Mindretal har ment, at en saadan Indsendelse af alle Kontrakter var dels unyttig og dels betænkelig, fordi man derved hæfter en offentlig Godkendelse paa Kontrakter, hvis Indhold man i Hovedsagen ikke vil sentere over, nemlig alle dem, som ikke falder ind under de nævnte Bestemmelser, og endelig unødigt besværlig og stødende for saavel Grundejer som Lejer, idet Begrænsninger af Dispositionsretten fordrer et vist Forhold mellem de Byrder, der paalægges Borgerne, og de Fordele, som til Gengæld opnaas. Dette er altsaa det ene Mindretals Udtalelser, som gaar ud paa at fraraade, at alle Kontrakter indsendes. Jeg har tiltraadt dette Mindretals Forslag uden helt at kunne tiltræde dets Betragtninger, men jeg mener i det store og hele, at Hovedopgaven, nemlig at sikre, at visse Kontrakter kun bliver gyldige, naar de har Kontorets Samtykke, opnaas tilstrækkeligt ved den Form, Lovforslaget har paa dette Punkt, og at det derfor ikke vil være nødvendigt at gaa saa vidt, som andre har ønsket, nemlig, at alle Kontrakter skulde indsendes.

Kontoret faar endvidere Myndighed til at træffe Dispositioner, hvis Beboelseslejligheder er lejede af Personer, der, saa vidt Kontoret kan skønne, ikke agter at benytte dem selv, men agter at udleje dem til andre. I saa Fald har Kontoret Ret til at sætte en Frist, inden hvilken Udleje faktisk skal have fundet Sted, dette for at hindre en Spekulation i Leje af en Lejlighed i den Hensigt senere at udleje den videre. Paa samme Maade kan Kontoret sætte en Frist, inden hvilken Ejeren selv skal udleje en ledig eller inden en Maaned ledig blivende Lejlighed, og Kontoret kan endvidere fastsætte en Frist, inden hvilken Lejligheder, hvis faktiske Benyttelse til Beboelse er ophørt efter Dødsfald eller af anden Grund, paa ny skal udlejes eller tages i Brug. Her tages bl. a. Hensyn til Lejligheder, som bliver ledige paa Grund af Dødsfald, og over hvilke Brugsretten tilhører Dødsboer, men som i lang Tid staa ledige. Ved et Tilfælde har jeg netop i Dag til Morgen

modtaget et privat Brev, hvori Underskriveren gør opmærksom paa, at der i en af Københavns Bydele staaer en Treværelseslejlighed ledig paa Grund af Dødsfald, fordi Dødsboet ingen Brug havde for den. Den af Familien, som var blevet tilbage efter det indtrædte Dødsfald, havde flyttet alle Lejlighedens Møbler bort, og den stod altsaa ledig, og vedkommende Dødsbo ønskede at kunne udleje den saaledes ledig blivende Lejlighed, men hertil vilde Værten ikke give sin Billigelse. Her er altsaa et Eksempel, som illustrerer det Forhold, som Boligkommissionen peger paa, at en Lejlighed til ingens Glæde staaer tom, og under Boligmangel vil det være rimeligt at søge at hindre saadanne Forhold.

Endelig foreslaar § 8, at hvis Kontoret derved kan ordne en for flere Personer gavnlig Omflytning, kan Lejemaal opsiges af Lejeren, efter at den vedtagne Frist er udløbet, naar Kontoret kan anvise en ny Lejer, mod hvem Ejeren intet efter Kontorets Skøn væsentligt kan anføre. Dette Forhold begrundes saaledes af Kommissionen, at Kontoret skulde kunne muliggøre en større Bevægelighed, idet mange, som egentlig ønsker at flytte, nu næsten er stavnsbundne, idet de ikke tør sige op, fordi de befrygter ingen ny Lejlighed at kunne finde eller et ganske utilstrækkeligt Udvalg. I en stor By vil det være af stor Betydning for en Lejer at have Bopæl i et bestemt Kvarter af Byen; maaske fører den vedkommendes Forretning ham fremtidig til en anden Del af Byen, end hvor han for Øjeblikket har Bopæl, men han tør ikke opsiges Lejligheden af Frygt for ikke at kunne finde Husrum, og Kontoret skulde da kunne hjælpe til, at en saadan Flytning kunde finde Sted.

Boligkommissionen havde paa samme Maade foreslaet, at Kontoret, hvis det derved kunde ordne en for flere Personer gavnlig Fordeling paa flere Dage af selve Flytningen, skulde kunne forskyde Flytningen indtil en Maaned før eller efter de sædvanlige Flyttedage, medmindre der kunde anføres væsentlige Grunde derimod. Hvis en saadan Ordning blev truffet og der ikke var indgaaet anden Overenskomst, skulde hver af Lejerne betale efter sin oprindelige Kontrakt. Formaalet med denne Paragraf var klar nok. Det er vanskeligt, naar en Flytning indtræder for manges Vedkommende paa samme Dag, der er ofte Vanskeligheder ved at tilvejebringe de nødvendige Flyttemidler, og det vilde være meget ønskeligt, om Kontoret